

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. 7. 2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaromíra Hájka, a soudců JUDr. Jiřího Trnky a JUDr. Ondřeje Círka, v trestní věci obžalovaného [údaje o účastníkovi], o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 16. 2. 2021, č. j. 1 T 198/2020 - 394,

takto:

K odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] se podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek při nezměněných výrocích o vině skutky popsány v bodech 1. až 4. částečně zrušuje ve výroku o vině skutkem č. 5 a dále v celém výroku o trestu, přičemž podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

je vinen tím, že

5. dne 16. 3. 2020, jako nájemce na podkladě smlouvy o nájmu náhradního vozidla uzavřené uvedeného dne, sjednané v provozovně pronajímatele [celé jméno poškozeného], [IČO], v [obec] v ulici [adresa], zde osobně převzal vozidlo tovární zn. Mercedes Vito, [registrační značka], a jako řidič s tímto odjel, ačkoli měl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a to trestním příkazem Okresního soudu v Domažlicích ze dne 3. 9. 2018, č. j. [číslo jednací], pravomocným dnem 8. 11. 2018, na dobu 30 měsíců, a trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 16. 5. 2019, č. j. [číslo jednací], pravomocným dnem 6. 6. 2019, na dobu 24 měsíců,

tedy

ad 5. mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

ad 5. přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tento přečin a dále pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku, ohledně nichž byl uznán vinným v bodech 1. až 4. napadeného rozsudku, **podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku**, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 22 (dvaceti dvou) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 75 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému rovněž ukládá trest zákazu pobytu v obvodu působnosti Okresního soudu Český Krumlov na dobu 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Jinak zůstal napadený rozsudek nedotčen.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 1 T 198/2020 – 394 ze dne 16.
2. 2021 byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uznán vinným tím, že:
 2. v době od 18:30 hodin do 18:50 hodin dne 20. 1. 2020 ve [část obce], okres Český Krumlov, vnikl po rozbití skleněné výplně předavného okénka u spolujezdce do osobního vozidla tovární značky Citroën Berlingo, [registrační značka], poškozeného [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], které bylo odstaveno na parkovišti u [název casina], a ke škodě poškozeného z vozidla odcizil hnědou koženou peněženku bez hodnoty s finanční hotovostí ve výši 2 500,00 Kč, řidičským průkazem, občanským průkazem a kartičku pojišťovny VZP, vše na jméno [celé jméno poškozeného], poškozením bočního okénka způsobil další škodu ve výši nejméně 500,00 Kč,
 3. v době od 19:30 hodin dne 6. 2. 2020 do 01:52 hodin dne [datum] v [obec], okres Český Krumlov, vnikl po rozbití venkovních vstupních dveří do rodinného domu [adresa], odkud z pracovny v přízemí odcizil z volně položeného neuzamčeného malého trezoru finanční částku ve výši nejméně 71 000,00 Kč a sportovní tašku zn. Kappa v hodnotě nejméně 300,00 Kč s finanční hotovostí ve výši 29,00 €, tj. 722,00 Kč, tj. věci v celkové hodnotě 72 022,00 Kč ke škodě poškozeného [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], poškozením vstupních dveří mu pak způsobil další škodu ve výši nejméně 15 000,00 Kč,
 4. v době od 09:15 hodin do 17:30 hodin dne 29. 2. 2020 v [obec], okres Český Krumlov, za použití kamene rozbil dvojitou skleněnou výplň okna domu [adresa], vnikl do obývacího pokoje a po prohlédání domu odcizil ze dvou komod v ložnici, z okna dětského pokoje a ze stolu v kuchyni 4 ks dámských řetízeků v hodnotě nejméně 26 000,00 Kč, 5 párů náušnic v hodnotě nejméně 12 000,00 Kč, kapesní hodinky tzv. cibule s řetízem, zlaté v hodnotě nejméně 15 000,00 Kč, kapesní hodinky tzv. cibule, s koženým řemínkem, stříbrné, v hodnotě nejméně 6 000,00 Kč, pár snubních prstenů v hodnotě nejméně 8 000,00 Kč, nezjištěné množství bižuterie v hodnotě nejméně 1 500,00 Kč, mobilní telefon zn. Xiaomi Redmi 2 v hodnotě nejméně 1 600,00 Kč, dózu v hodnotě 100,00 Kč s mincemi a bankovkami v celkové částce nejméně 20 000,00 Kč, dámský látkový batoh zn. Puma v hodnotě nejméně 200,00 Kč, látkovou černou cestovní tašku v hodnotě nejméně 300,00 Kč, dámské hodinky zn. Bentime v hodnotě 2 000,00 Kč, tablet nezjištěné značky v hodnotě nejméně 1 000,00 Kč, načatý pánský parfém zn. JOOP v hodnotě nejméně 500,00 Kč, a cestovní pas na jméno poškozené [celé jméno poškozené] a rodinné listinné materiály rodiny [příjmení] bez hodnoty, tj. věci

v celkové hodnotě 94 200,00 Kč ku škodě poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum narození poškozené], poškozením skleněné výplně jí pak způsobil další škodu ve výši nejméně 600,00 Kč,

celkem tak jednáním pod body 1. – 3. způsobil škodu odcizením ve výši nejméně 168 722,00 Kč a škodu poškozením ve výši nejméně 16 100,00 Kč,

5. dne 23. 2. 2020 v 10:23 hodin z telefonního čísla [tel. číslo], které bylo vloženo do přístroje s IMEI [číslo], uskutečnil na linku tísňového volání 158, oznámení ve znění, „[část obce] [název casina] bomba“, což mělo za následek jednak evakuaci nejméně 60 osob z budovy [adresa] v osadě [část obce] a budovy restaurace s nehtovým studiem [adresa] v téže osadě v katastru [územní celek] a následné uzavření těchto objektů v době od 10:45 do 13:00 hodin, jednak výjezd jednotek integrovaného záchranného systému, a to konkrétně pět příslušníků Policie ČR, jednoho služebního psa, čtyř příslušníků Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje, tří příslušníků Jednotky sboru dobrovolných hasičů [obec], dvou příslušníků Městské policie [obec] a posádky Zdravotní záchranné služby Jihočeského kraje v počtu dvou záchrannářů, přičemž následným prověřením a fyzickou kontrolou objektů bylo zjištěno, že se informace o uložení nástražného výbušného systému nezakládá na pravdě,

6. v době nejméně od [datum] do [datum] v [obec] i jinde neoprávněně užíval vozidlo tovární zn. Mercedes Vito, [registrační značka], v majetku [celé jméno poškozeného], [IČO], které převzal dne [datum] jako nájemce na podkladě smlouvy o nájmu náhradního vozidla ze dne [datum] sjednané v provozovně pronajímatele v [obec] v ulici [adresa], na dobu původně dvou dnů, prodloužené následně na dobu jednoho týdne, přičemž z důvodu nehranění smluveného nájemného byl ze strany pronajímatele srozuměn s povinností vozidlo vrátit do [datum], vozidlo však nevrátil a užíval jej i nadále a pro poškozeného se stal nekontaktním, přičemž předmětné vozidlo si na místě sepsání smlouvy dne [datum] osobně převzal a jako řidič s tímto odjel, ačkoli měl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a to

- trestním příkazem Okresního soudu v Domažlicích ze dne 3. 9. 2018 č. j. [číslo jednací], na dobu 30 (třiceti) měsíců,
- trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 16. 5. 2019 č. j. [číslo jednací], na dobu 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

2. Za spáchání těchto skutků, které nalézací soud kvalifikoval jako pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, přečin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku, přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 alinea první trestního zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, byl obžalovaný předmětným rozsudkem potrestán úhrnným nepodmíněným trestem odnětí svobody v trvání 24 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců a trest zákazu pobytu na území v obvodu působnosti Okresního soudu v Českém Krumlově na dobu 24 měsíců. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu pak byla obžalovanému uložena povinnost nahradit trestným činem způsobenou škodu, a to [celé jméno poškozeného] ve výši 3.000 Kč, [celé jméno poškozeného] ve výši 63.722 Kč a [celé jméno poškozené] ve výši 94.800 Kč. Se zbytky uplatněných a nepřiznaných nároků na náhradu škody byli všichni jmenovaní poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. [celé jméno obžalovaného] po doručení písemného vyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě proti předmětnému rozhodnutí podal odvolání, v němž uvedl, že pokud jde o jednání popsané v bodě č. 1 rozsudku, tam uvedené věci poškozenému [celé jméno poškozeného] neodcizil, přičemž zajištění biologické stopy vysvětlil tím, že s poškozeným (kterého oproti jeho svědectví o půjčku nežádal) opakovaně cestoval do zaměstnání a z něj (a při této příležitosti mohl stopu ve voze zanechat). Pokud jde o skutek [číslo] napadeného rozhodnutí, k tomuto obžalovaný uvedl, že v inkriminované době mu poškozený [celé jméno poškozeného] pomáhal se zprovozněním

vozidla, které obžalovaný poškodil při srážce se zvěří. K tomu měl poškozený použít své náčiní, a to [příjmení] sadu a sekyrku. Byli spolu v autoservisu v [obec], aby zde domluvili odtah a opravu vozidla. Večer, okolo 20:00 hod, se byl [celé jméno obžalovaného] podívat, zda je vozidlo odtazeno, přičemž zpátky se vracel s taxislužbou [celé jméno poškozeného]. S poškozeným kamarádil, pomáhal mu, mimo jiné i v jeho domácnosti, což může vysvětlovat zajištění jeho biologické stopy na místě činu. Zajištění své další biologické stopy, konkrétně v objektu [adresa] nacházejícím se v [obec], uvedeném v bodu [číslo] rozsudku, pak odůvodnil tím, že s poškozenou [celé jméno poškozené] tajně intimně žil, navštěvoval ji i v jejím bydlišti, kde tedy mohl být jeho biologický materiál nalezen. Ohledně jednání popsaného v bodě [číslo] rozsudku [celé jméno obžalovaného] zmínil, že telefonem, který byl k činu použit, v minulosti skutečně disponoval, nicméně cca týden před inkriminovanou událostí jej prodal v baru ve [obec] a logicky tak nemůže být pachatelem daného skutku. K jednání z bodu [číslo] odvoláním napadeného rozhodnutí uvedl pouze tolik, že uznává, že předmětné vozidlo neoprávněně užíval v době, kdy měl uložen zákaz řízení. Závěrem odvolacímu soudu navrhl, aby napadený rozsudek zrušil a uložil mu podmíněný trest odnětí svobody s patřičnou zkušební dobou.

4. Krajský soud v Českých Budějovicích v dané věci ustanovil (k projednání odvolání obžalovaného) veřejné zasedání na den 12. 7. 2021, kterého se [celé jméno obžalovaného] bez jakékoli omluvy neúčastnil, přestože o jeho konání byl prokazatelně vyrozuměn již dne 10. 6. 2021 (kdy bylo do jím určeného P. O. BOXu vloženo vyrozumění o konání veřejného zasedání), protože soud rozhodl o tom, že veřejné zasedání bude ve smyslu ust. § 205 odst. 2 tr. řádu, ve spojení s § 238 tr. řádu, konáno v nepřítomnosti obžalovaného, neboť v dané věci bylo možné spolehlivě rozhodnout a účelu řízení dosáhnout i bez přítomnosti [celé jméno obžalovaného], jak bude rozvedeno níže.
5. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.
6. Poté, co krajský soud k odvolání obžalovaného ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal v celém rozsahu rozsudek prvostupňového soudu, stejně jako řízení, které napadenému rozhodnutí předcházelo, dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné, byť z jiných důvodů, než [celé jméno obžalovaného] v odvolání uváděných.
7. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že by předmětné rozhodnutí nemohlo obstát a muselo být bez dalšího zrušeno. Okresní soud konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, v němž by obžalovaný měl, pokud by se jednání účastnil, dostatečný prostor k uplatnění případné obhajoby.
8. Stejnopis obžaloby byl [celé jméno obžalovaného] doručen dne 5. 2. 2021, kdy zároveň převzal předvolání k hlavnímu líčení, v němž byl řádně poučen o svých procesních právech. Stalo se tak ve vazebním zasedání konaném v souvislosti s realizací příkazu k zatčení, který byl na jeho osobu vydán poté, co se mu nepodařilo shora uvedené dokumenty doručit prostřednictvím policejního orgánu, jenž zjistil, že se obžalovaný nezdržuje na adrese, kterou pro účely daného trestního řízení uvedl. Ve vztahu ke [celé jméno obžalovaného] bylo dodrženo také ust. § 160 tr. řádu, obžalovaný zároveň byl k daným skutkům po sdělení obvinění vyslechnut (viz protokol o výslechu obviněného ze dne [datum], založený na č.l. 6 až 8 spisu), přičemž rovněž byl upozorněn na možnost

prostudovat si vyšetřovací spis ve smyslu ust. § 166 odst. 1 tr. řádu (vyrozumění mu bylo doručeno fikcí dle § 64 odst. 4 tr. řádu – viz č.l. 323 až 324 spisu). Vzhledem k tomu, že [celé jméno obžalovaného] nebyl v době konání hlavního líčení ve vazbě či výkonu trestu, přičemž horní hranice trestních sazeb vztahujících se k předmětným trestným činům nepřevyšuje ani u jednoho z nich 5 let, byly při hlavním líčení konaném dne 16. 2. 2021 splněny všechny podmínky uvedené v ust. § 202 odst. 2 tr. řádu, neboť v důkazech níže zmíněných měl nalézací soud dostatečný podklad pro rozhodnutí o obžalobě okresní státní zástupkyně v Českém Krumlově sp. zn. [anonymizována dvě slova] [rok] i bez přítomnosti obžalovaného.

9. Také v ostatních směrech byla práva [celé jméno obžalovaného] plně šetřena. V hlavním líčení byly procesně řádným způsobem provedeny veškeré důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností v rozsahu nutném pro soudní rozhodnutí. Soud tyto důkazy zároveň náležitě vyhodnotil, přičemž jeho úvahy jsou logické, dostatečně podrobné a navzájem provázané, takže na ně v podstatě postačuje odkázat, aniž by bylo zapotřebí znovu je rozebírat, neboť to by de facto představovalo jen jejich opakování. Nalézací soud přitom učinil úplná a správná skutková zjištění, která také – vyjma skutku popsaného v bodu 5. napadeného rozsudku – patřičně právně kvalifikoval.
10. K jednotlivým tvrzením obžalovaného [celé jméno obžalovaného] v textu jím podaného odvolání pak lze uvést následující. Zajištění biologické stopy s DNA profilem obžalovaného na automobilu poškozeného [celé jméno poškozeného] [celé jméno obžalovaného] sice vysvětluje tím, že s poškozeným opakovaně cestoval do zaměstnání a z něj, proto zde mohli policisté jeho genetický materiál objevit, to však neobstojí při bližším zkoumání, zaměřeném na to, v jakých konkrétních partiích vozu byla tato stopa zajištěna. Stalo se tak totiž v prostoru násilně vytvořeného otvoru v trojúhelníkovém okně pravých předních dveří, kudy do vozidla vnikl pachatel daného činu. Přistupuje-li k této skutečnosti výpověď poškozeného [celé jméno poškozeného], jenž mimo jiného sdělil, že obžalovaný věděl i to, že si schovává peněženku s finanční hotovostí ve svém vozidle, je zřejmé, že daný skutek spáchal právě obžalovaný.
11. Obdobná je důkazní situace u skutku č. 2 přezkoumávaného rozsudku. I na místě tohoto činu byla jako významný usvědčující důkaz zajištěna biologická stopa s DNA profilem [celé jméno obžalovaného], získaná plošným stěrem topůrka sekyrky zde nalezené, již bylo použito k násilnému vniknutí do rodinného domu. Patřila sice poškozenému [celé jméno poškozeného], ale před činem byla uložena venku před domem, tudíž byla-li následně obyvateli domu nalezena v pokoji, kde došlo k odcizení finanční hotovosti, a genetická stopa na ní zajištěná vykazuje shodu s DNA profilem obžalovaného, sotva lze dojít k jinému závěru, než že právě [celé jméno obžalovaného] tuto sekeru použil k vniknutí do rodinného domu a ponechal ji v obývacím pokoji. Jak konstatoval už nalézací soud, pro závěr svědčící o pachatelství obžalovaného tímto skutkem svědčí i způsob pohybu pachatele po napadené nemovitosti - jak z výpovědí poškozeného a jeho partnerky, tak z protokolu o ohledání místa činu je totiž zřejmé, že pachatel nemovitost neprohledával a šel najisto do místnosti, kde se nacházel trezor s uloženými penězi. S ohledem na výpověď poškozeného přitom není sporu o tom, že obžalovaný věděl, kde se trezor s penězi nachází, poněvadž toto mohl vnímat při své předchozí návštěvě u [celé jméno poškozeného]. Z téhož důkazu se podává, že obžalovaný nejenže věděl, že v den napadení má poškozený u sebe větší hotovost, protože byl přítomen u toho, když si poškozený [celé jméno poškozeného] opatřil peníze ve směnárně, ale byl si vědom také toho, že v době napadení domu poškozeného se v tomto nikdo nenachází. Poškozený totiž obžalovanému v předmětný den řekl, že jeho partnerka má noční směnu a on sám měl s obžalovaným domluvenou schůzku na 20:00 hodin před barem ve [obec]. Za situace, kdy se obžalovaný na tuto schůzku dostavil se zpožděním, konkrétně až v cca 21:15 hodin, lze uzavřít, že měl dostatečný časový prostor pro to, aby napadl předmětný rodinný dům a následně se dostavil na schůzku s poškozeným. Obhajoba [celé jméno obžalovaného] prezentovaná v odvolání, spočívající v tom, že daná genetická stopa má mít původ v situaci, kdy poškozený se svým náradím obžalovanému pomáhal se zprovozněním vozidla po srážce se zvěří, případně mohla vzniknout

tehdy, když obžalovaný měl v době pracovní neschopnosti [celé jméno poškozeného] tomuto vypomáhat mimo jiné i v domácnosti, ani v tomto případě neobstojí, neboť verze prezentovaná [celé jméno poškozeného], jehož svědectví vyhodnotil nalézací soud jako věrohodné a určující pro rozhodnutí, vylučuje, že by mohla nastat situace zmíněná [celé jméno obžalovaného], jenž asistenci poškozeného u havarovaného vozidla spojuje se dnem, kdy došlo k vloupání do jeho domu. Právě v době vloupání měl obžalovaný dle svého vyjádření na místě nehody kontrolovat, zda došlo k objednanému odtahu vozidla, o čemž však před poškozeným, když zmeškal domluvenou schůzku, dle jeho svědectví vůbec nehovořil, naopak mu zcela konkrétně sdělil, že byl se svou sestrou na večeři v [obec] [anonymizována dvě slova].

12. Nejinak je tomu u skutku č. 3 odvoláním napadeného rozsudku, u něhož nalézací soud právem připisuje pachatelství rovněž obžalovanému, pokud genetická stopa s DNA profilem [celé jméno obžalovaného] byla zajištěna na klíče okna, jímž pachatel vnikl do napadené nemovitosti. Dle obžalovaného sice existenci tohoto důkazu vysvětluje jím tvrzená informace, že s poškozenou [celé jméno poškozené] tajně intimně žil a navštěvoval ji také v jejím bydlišti, což však před okresním soudem poškozená, jejíž svědectví má okresní soud za věrohodné (a objektivně se nenabízí sebemenší důvod o její věrohodnosti pochybovat), jednoznačně vyloučila. Uvedla totiž, že s jejím vědomím obžalovaný předmětnou nemovitost nikdy nenavštívil. Za situace kdy obžalovaný v daném rodinném domě dle poškozené nikdy předtím nebyl, nutno uzavřít, že je pachatelem i tohoto skutku.
13. Ostatně je krajně nepravděpodobné, že by u všech shora uvedených útoků, k nimž došlo cca během jednoho měsíce, na různých místech, mohla být zajištěna genetická stopa s DNA profilem obžalovaného, pokud by nebyl pachatelem předmětného protiprávního jednání. I nebýt těchto objektivních důkazů (zásadním způsobem usvědčujících [celé jméno obžalovaného]), těžko si lze představit, že by jej všichni shora zmínění svědci svými výpověďmi záměrně poškozovali, a to tím spíš, nebylo-li zjištěno, že by měli s obžalovaným jakýkoliv spor a není tak jediný důvod pro předpoklad, že by cíleně poskytli své výpovědi tak, aby vyzněly v neprospěch obžalovaného. To lze mít za vyloučené i po přihlédnutí k obsahu dalších ve věci provedeným důkazů, podporujících jejich svědectví, zejména protokolů o ohledání míst předmětných útoků, dokládajících násilné vniknutí do objektů, resp. automobilu.
14. Okresní soud tak po právu uzavřel, že obžalovaný v období od 20. 1. 2020 do 29. 2. 2020 napadl objekty, resp. automobil uvedené pod body 1. – 3. napadeného rozsudku způsobem zde popsaným a odcizil odtud věci konkretizované v jeho ve výrokové části. S ohledem na skutečnost, že tímto svým jednáním naplnil skutkové podstaty stejných trestných činů a tyto útoky jsou spojeny blízkou časovou souvislostí, bylo nutné jednání popsaná pod body 1. – 3. rozsudku posoudit jako dílčí útoky pokračujících přečinů krádeže a poškození cizí věci, resp. jako pokračující přečin porušování domovní svobody, pokud jde o body 2. a 3. rozsudku. Z tohoto důvodu škodu způsobenou odcizením a poškozením věcí v těchto případech bylo třeba sečíst za účelem zjištění adekvátní právní kvalifikace. Obžalovaný způsobil krádeží popsanou pod body 1. – 3. rozsudku na cizím majetku škodu v celkové výši 168.722 Kč, tedy škodu větší, a škodu poškozením ve výši nejméně 16.100 Kč, tedy škodu nikoli nepatrnou, jak plyne z ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku. Vzhledem k výši způsobené škody a způsobu provedení činu, dopustil-li se obžalovaný krádeže formou vloupání (po rozbití oken, respektive dveří vnikl do uzamčeného vozidla a dvou rodinných domů, tj. vnikl do uzavřeného prostoru překonáním jisticí překážky s použitím síly ve smyslu § 121 trestního zákoníku), okresní soud toto jednání obžalovaného správně kvalifikoval jako pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku. Při zohlednění výše škody, kterou způsobil poškozením věcí, bylo zároveň jeho jednání popsané pod body 1. – 3. rozsudku příléhavě právně kvalifikováno jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. S ohledem na skutečnost, že jednáním konkretizovaným v bodech 2. a 3. rozsudku [celé jméno obžalovaného] násilím vnikl do rodinných domů, muselo být toto jeho jednání zároveň posouzeno

jako pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

15. Ohledně jednání popsaného v bodě č. 4 rozsudku [celé jméno obžalovaného] v odvolání zmínil, že telefonem, který byl k činu použit, v minulosti skutečně disponoval, nicméně cca týden před inkriminovanou událostí jej prodal v baru [anonymizováno] [obec], což by mělo naznačovat, že daný skutek nespáchal, avšak ve věci provedenými důkazy byl usvědčen ze lži. V této souvislosti je třeba předně zmínit, že z hlasového záznamu tísňové linky, z listinných důkazů prokazujících zásah jednotek integrovaného záchranného systému, resp. z výpovědi svědků [příjmení] a [celé jméno poškozeného] se jednoznačně podává, že dne 23. 2. 2020, v 10:23 hodin, bylo učiněno na linku tísňového volání oznámení ve znění: „[část obce] [název casina] bomba“, v důsledku čehož došlo k evakuaci osob z dané budovy a výjezdu jednotlivých složek integrovaného záchranného systému (podrobně zmíněných ve výrokové části rozsudku). Skutečnost, že šlo o planý poplach, je zřejmá z protokolu o ohledání místa zmíněného v uvedeném telefonickém oznámení předmětnými složkami, které žádný nástražný výbušný systém nenalezly. Z výpisu o uskutečněném telekomunikačním provozu je patrný telefonní přístroj, z něhož bylo učiněno zmiňované oznámení, přičemž bylo zjištěno, že v tomto přístroji daný den bylo aktivní telefonní číslo [tel. číslo]. Závěr o tom, že šlo o číslo užívané obžalovaným [celé jméno obžalovaného], se pak podává mimo jiného i z výslechu samotného obžalovaného, ke kterému došlo dne [datum], kdy policii sám označil jako svůj kontakt právě číslo [tel. číslo] (č.l. 6 spisu), což je dále podporováno jak výpovědí svědkyně [příjmení], zaměstnankyně [název casina] ve [část obce], která uvedla, že na tomto telefonním čísle byl obžalovaný běžně kontaktní, když byl ve zmiňovaném casinu zaměstnán (obžalovaný zde pracoval zhruba tři čtvrtě roku, do února 2020), zejména ale skuteností, že obžalovaný toto číslo předal rovněž poškozenému [celé jméno poškozeného] při nájmu vozidla a z tohoto čísla s ním poté komunikoval, jak se podává z nájemní smlouvy (č.l. 258 spisu) i SMS konverzace mezi [celé jméno obžalovaného] a poškozeným (č.l. 250 až 253 spisu). Poškozený [celé jméno poškozeného] i ve své svědecké výpovědi potvrdil, že obžalovaný byl běžně kontaktní na tomto čísle nejméně od 18. 3. 2020 do 13. 4. 2020, tedy i po projednávané události, protože není sporu o tom, že předmětné telefonické oznámení učinil právě [celé jméno obžalovaného]. Spolehlivost závěru o pachatelství obžalovaného daným skutkem, jak přílehlavě argumentuje okresní soud, potvrzuje také skutečnost, že [celé jméno obžalovaného] měl k danému casinu vztah, byl zde delší dobu zaměstnán, a k předmětnému jednání došlo krátce poté, co s ním zaměstnavatel ukončil spolupráci. Tato trestná činnost není navíc obžalovanému neznámá, poněvadž za ni byl již v minulosti odsouzen (viz č.l. 301 až 302 spisu).
16. Sdělení, kterým oznamovatel varuje před bombou v objektu, kde se nacházejí lidé, nepochybně vede k vážnému znepokojení těchto osob, přičemž za situace, kdy nebyla v daném případě bomba nalezena, nelze učinit jiný závěr, než že šlo o zprávu, která vedla k bezdůvodné práci složek integrovaného záchranného systému, protože toto jednání [celé jméno obžalovaného] bylo nutné právně kvalifikovat jako přečin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku.
17. Ve vztahu k jednání z bodu č. 5 napadeného rozhodnutí obžalovaný v odvolání výslovně uvedl, že uznává, že předmětné vozidlo neoprávněně užíval v době, kdy měl uložen zákaz řízení. S ohledem na zjištění učiněná okresním soudem je tak nesporné, že obžalovaný dne 16. 3. 2020 na základě nájemní smlouvy převzal do nájmu vozidlo specifikované pod bodem 5. rozsudku s tím, že jej bude užívat dva dny, jak vyplývá z výpovědi poškozeného [celé jméno poškozeného], která plně koresponduje s předmětnou smlouvou o nájmu. Ze svědectví poškozeného pak je zřejmé, že byt' došlo k prodloužení nájmu o jeden týden, obžalovaný přesto vozidlo nevrátil ani poté, a toto dále užíval nejméně do 13. 4. 2020, kdy naposledy s poškozeným komunikoval a slíboval, že vůz vrátí. K navrácení vozidla však došlo až dne 20. 4. 2020, jak se podává z výpovědi poškozeného [celé jméno poškozeného] i obsahu kamerového záznamu zajištěného z areálu předmětné provozovny, kde si obžalovaný vůz pronajal. Rovněž je nesporné, že obžalovaný dané vozidlo řídil nejméně při jeho převzetí dne 16. 3. 2020, kdy s tímto odjel z uvedeného areálu, přestože v té době měl uložen

trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel Okresním soudem v Domažlicích ve věci vedené pod sp. zn. [spisová značka] a Okresním soudem v Trutnově ve věci vedené pod sp. zn. [spisová značka].

18. Jak je ovšem naznačeno shora, nebylo toto jednání nalézacím soudem přílehavě právně kvalifikováno. Okresní soud sice správně uzavřel, že v předmětném protiprávním jednání je třeba shledávat přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pokud [celé jméno obžalovaného] vědomě mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost (řídil motorové vozidlo), která mu byla shora uvedenými rozhodnutími zakázána, avšak k právní kvalifikaci podle § 207 odst. 1 alinea první trestního zákoníku dospěl chybně. Jedním ze zákonných znaků skutkové podstaty přečinu neoprávněného užívání cizí věci dle uvedeného zákonného ustanovení je totiž zmocnění se motorového vozidla (případně věci nikoli malé hodnoty), což v daném případě nenastalo, byl-li předmětný vůz obžalovanému svěřen na základě nájemní smlouvy. [celé jméno obžalovaného] tento sice následně užíval neoprávněně, avšak pokud by takovéto jednání mělo být trestným, musel by takovýmto přechodným neoprávněným užíváním svěřené věci na cizím majetku způsobit škodu nikoliv malou, jak předpokládá ust. § 207 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku. Pokud ale byla cena nájmu ujednána ve výši 1.500 Kč za den (viz čl. 258 spisu), přičemž obžalovaný vůz neoprávněně užíval po dobu 22 dnů (od 23. 3. 2020 do 13. 4. 2020), nelze při způsobení škody v celkové výši 33.000 Kč toto protiprávní jednání v rámci trestního řízení postihovat (škodou nikoliv malou se dle ust. § 138 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku rozumí škoda dosahující částky nejméně 50.000 Kč). Pouze na okraj lze zmínit, že nelze uvažovat ani o trestném činu zpronevěry (§ 206 tr. zákoníku), u něhož je základním zákonným znakem přisvojení si cizí svěřené věci nebo jiné majetkové hodnoty (tedy takové nakládání pachatele s cizí věcí či jinou majetkovou hodnotou, které má svěřitele trvale vyloučit z dispozice s ní), které v daném případě absentuje, byl-li vůz dne 20. 4. 2020 pachatelem vlastníkově dobrovolně vrácen.
19. Krajský soud tak postupoval dle ust. § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu a odvoláním obžalovaného napadený rozsudek částečně zrušil, a to ve výroku a vině skutkem č. 5 a v celém výroku o trestu, přičemž podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že [celé jméno obžalovaného] v případě skutku č. 5 uznal vinným pouze přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (ohledně jednání, kterým se obžalovaný dle obžaloby měl dopustit přečinu neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, rozhodl odvolací soud samostatným usnesením, neboť nebylo prokázáno, že jde o trestný čin, avšak z důkazů provedených v hlavním líčení vyplynulo, že žalovaný skutek by mohl být posouzen jako přestupek proti majetku ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů). Nové rozhodnutí přitom mohl učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozhodnutí správně zjištěn, resp. na základě důkazů řádně provedených soudem prvního stupně ve vztahu k osobním poměrům obžalovaného, z nichž vycházel při trestání [celé jméno obžalovaného].
20. Vzhledem k tomu, že v případě právní kvalifikace došlo k jedné (výše podrobně popsané) změně ve prospěch obžalovaného [celé jméno obžalovaného], odvolací soud obžalovanému okresním soudem uložený trest odnětí svobody o dva měsíce zmírnil, což dle jeho přesvědčení nejlépe odpovídá současné situaci. Jedná se o zmírnění spíše symbolické, což je však odůvodněno tím, že shora uvedený přečin neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, jímž se po zásahu odvolacího soudu [celé jméno obžalovaného] neuznává vinným, je výrazně mírněji trestný delikt, se zákonnou trestní sazbou až na dvě léta odnětí svobody, než nejpřísněji trestný přečin, jehož trestní sazba byla podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku pro ukládání sankce použita (jeden rok až pět let odnětí svobody). Ostatní tresty pak odvolací soud ponechal beze změny.
21. Po dokazování provedeném ve vztahu k osobním poměrům obžalovaného mohou být sankce [celé jméno obžalovaného] takto uložené sotva pokládány za nepřiměřeně přísné, pokud je obžalovaný

osobou od roku 2004 nyní již poosmé soudně trestanou, přičemž v dané věci projednávanou trestnou činností spáchal ve zkušební době podmíněného odsouzení stanovené v trestní věci projednávané Okresním soudem v Klatovech pod sp. zn. [spisová značka], resp. poté, co mu byly uloženy peněžitý trest a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trestní věci vedené Okresním soudem v Trutnově pod sp. zn. [spisová značka], které dosud nevykonal. Lze tak uzavřít, že výchovné tresty v současnosti k jeho nápravě nevedou a [celé jméno obžalovaného] je nutné pokládat za obtížně napravitelného jedince, jenž z dlouhodobého hlediska projevuje sklony k opakovanému páčání úmyslné trestné činnosti. V této souvislosti si nelze nepovšimnout, jak v odůvodnění odvoláním napadeného rozsudku shrnul okresní soud, že obžalovaný byl již v minulosti potrestán za šíření poplašné zprávy, dále pak v jednom případě za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, resp. porušování domovní svobody a ve dvou případech byl pak postižen za krádež, tudíž je na něj třeba hledět jako na speciálního recidivistu. Proto nelze uvažovat o tom, že by mu za shora popsané situace mohl být ukládán jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody, jehož účelem bude zejména ochrana společnosti před dalším reálně hrozícím protiprávním jednáním obžalovaného.

22. Při mnohosti [celé jméno obžalovaného] spáchaných trestných činů nalézací soud správně aplikoval ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku a uložil mu za všechny trestné činy jeden úhrnný trest odnětí svobody, což při sankcionování obžalovaného učinil také soud odvolací. Jak už bylo naznačeno shora, výměru tohoto trestu v souladu s naposledy uvedeným zákonným ustanovením určil podle nejpřísněji trestného ze sbíhajících se trestných činů, jímž je přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, za nějž má být pachatel sankcionován trestem odnětí svobody od jednoho roku do pěti let. Po zohlednění všech relevantních okolností, zejména při vědomí toho, že se nyní posuzovaným jednáním obžalovaný během dvou měsíců dopustil pěti skutků, v rámci nichž spáchal pět úmyslných trestných činů, nelze ukládat trest mírnější, než je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedených 22 měsíců odnětí svobody, představujících sankci vyměřenou 10 měsíců nad dolní hranici zákonné trestní sazby. Pokud jde o zařazení do věznice, v níž by měl jmenovaný trest vykonat, trestní zákoník rozlišuje pouze dva typy věznic, do kterých lze odsouzené pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody zařadit, a to s ostrahou, resp. se zvýšenou ostrahou, přičemž obžalovaný byl podle ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soudem zařazen do mírnějšího z těchto dvou typů, neboť pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou nejsou dány zákonné podmínky.
23. Zároveň je třeba v souladu s okresním soudem konstatovat, že je-li obžalovaný osobou, která nerespektuje základní pravidla silničního provozu, zcela ignoruje rozhodnutí soudů a v činnosti, která je mu zakázána, pokračuje, je třeba znovu jej postihnout také trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů (pokud se [celé jméno obžalovaného] části projednávané trestné činnosti dopustil právě v souvislosti s touto činností). I v tomto případě nalézací soud zohlednil všechny rozhodné skutečnosti, přičemž po zohlednění již uložených a dosud nevykonaných trestů zákazu činnosti, kterými byl obžalovaný již dříve postižen, byla jím citlivě vyměřená sankce (při dolní hranici zákonného rozpětí - trest zákazu činnosti lze ukládat v rozmezí od jednoho roku do deseti let) v trvání 18 měsíců krajským soudem převzata.
24. Soud dle ust. § 75 odst. 1 tr. zákoníku může uložit trest zákazu pobytu na jeden rok až deset let za úmyslný trestný čin, vyžaduje-li to se zřetelem na dosavadní způsob života pachatele a místo spáchaní činu ochrana veřejného pořádku, rodiny, zdraví, mravnosti nebo majetku; trest zákazu pobytu se nesmí vztahovat na místo nebo obvod, v němž má pachatel trvalý pobyt. Dopustil-li se tedy obžalovaný během jednoho měsíce čtyř útoků v českokrumlovském okrese, kde v dané době pracoval a pohyboval se, nutno za situace, kdy zde nemá trvalý pobyt, za adekvátní považovat také uložení trestu zákazu pobytu na území v obvodu působnosti Okresního soudu v Českém Krumlově, přičemž s ohledem na rozsah trestné činnosti [celé jméno obžalovaného] spáchané v českokrumlovském okrese, resp. její škodlivost, je třeba trest vyměřený jeden rok nad dolní

hranicí zákonných možností pokládat za správně zvolený, proto i tento odvolací soud ve svém rozhodnutí zopakoval.

25. Ve shodě s okresním soudem lze rovněž shrnout, že do daného trestního řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojili poškození [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené], kteří požadovali, aby v případě odsuzujícího rozsudku byl obžalovaný zavázán povinností zaplatit jim škodu, kterou jim způsobil odcizením a poškozením věcí. Při zohlednění odborných vyjádření, která stanovila hodnotu odcizených, resp. poškozených věcí ke dni spáchání trestného činu, výši pojistného plnění, které bylo poškozenému [celé jméno poškozeného] vyplaceno za odcizené a poškozené věci (5.000 Kč a 20.000 Kč s celkovou spoluúčastí 2.000 Kč), jakož i skutečnosti, že sportovní taška zn. Kappa byla poškozenému vrácena (viz dokumenty z č.l. 107 až 108 a 115 spisu), bylo po právu rozhodnuto o povinnosti obžalovaného zaplatit poškozeným právě částky uvedené ve výrokové části odvoláním napadeného rozsudku. Pro přiznání vyšších, poškozenými nárokováných částek neměl soud po provedeném dokazování podklad, proto je se zbytky uplatněných a nepřiznaných nároků podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Do této části rozhodnutí tak neměl odvolací soud důvod jakkoliv zasahovat. K uvedenému zbývá doplnit, že v případě [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného] bylo na začátku hlavního líčení rozhodnuto o tom, že tito se do hlavního líčení jako poškození nepřipouštějí ([celé jméno poškozené], ve shodě s poškozeným [celé jméno poškozeného] uvedla, že veškerá škoda způsobená jednáním popsáním pod bodem 2. rozsudku byla způsobena toliko poškozenému [celé jméno poškozeného]; [celé jméno poškozeného] požadoval náhradu škody ve výši 200.000 Kč představující hodnotu vozidla, které obžalovaný užíval, přičemž nalézací soud zmíněným rozhodnutím zohlednil skutečnost, že dané vozidlo bylo poškozenému vráceno - viz č.l. 254 až 257 spisu).
26. Z popsaných důvodů proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 12. 7. 2021

Mgr. Jaromír Hájek
předseda senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. července 2021.